

ผนวก ค.

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. 13/2529

เรื่อง การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกระทำการในประเทศไทย ตามมาตรา 66 และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกระทำการในประเทศไทยตามมาตรา 66 และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร กรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกระทำการในประเทศไทย ตามมาตรา 66 และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และต้องยื่นรายการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด (แบบ ภ.ง.ด. 50) พร้อมด้วยงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุน ที่มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามมาตรา 3 สัตต แห่งประมวลรัษฎากรตรวจสอบและรับรองแล้ว ทั้งนี้ตามมาตรา 68 และมาตรา 69 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 2 การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามข้อ 1 ให้คำนวณจากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

สำหรับรายจ่ายที่สาขาในประเทศไทยได้จ่ายไปให้สำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นในต่างประเทศเพื่อเป็นค่าตอบแทนการให้ความช่วยเหลือหรือการให้บริการแก่กิจการของสาขาในประเทศไทยที่จะนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิและไม่เข้าลักษณะเป็นรายจ่าย

ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตี (14) แห่งประมวลรัษฎากรนั้น จะต้องเป็นกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่า
รายจ่ายดังกล่าวเป็นรายจ่ายที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) รายจ่ายเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือหรือให้บริการของสำนักงานใหญ่
หรือสาขาอื่นนั้นเกี่ยวกับกิจการของสาขาในประเทศไทย
- (2) รายจ่ายเกี่ยวกับการค้นคว้าและพัฒนา (Research and Development)
โดยสาขาในประเทศไทยจะต้องได้รับบริการ หรือได้นำผลการค้นคว้าและพัฒนาไปใช้ประโยชน์ใน
กิจการของสาขาในประเทศไทยตามความเป็นจริง
- (3) รายจ่ายได้ถ้าสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นได้นำไปหักเป็นรายจ่ายในการ
คำนวณกำไรสุทธิของสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นแล้ว จะนำมาถือเป็นรายจ่ายของสาขาใน
ประเทศไทยอีกไม่ได้
- (4) รายจ่ายที่สำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นเรียกเก็บมายังสาขาในประเทศไทย
จะต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการเป็นที่รับรองทั่วไป (Generally Accepted) และจะต้องถือปฏิบัติ
เช่นเดียวกับสาขาในประเทศอื่น ๆ และเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ
- (5) รายจ่ายดังกล่าวจะต้องมิใช่รายจ่ายของสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่น
โดยเฉพาะ เช่น ค่าเช่าที่ทำการ ค่าน้ำค่าไฟ ค่าเครื่องเขียน เครื่องใช้ ค่าสิทธิ และค่าเสื่อมราคา
ของเครื่องมือเครื่องใช้

จำนวนเงิน หลักเกณฑ์ และวิธีการดังกล่าวตามวรรคสองที่จะนำมาถือเป็น
รายจ่ายของสาขาในประเทศไทยได้จะต้องมีหลักฐานหรือหนังสือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ของ
ต่างประเทศ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง หรือโดยบุคคลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรเชื่อถือได้ และหลักฐาน
หรือหนังสือดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่แสดงให้เห็นว่าเป็นรายจ่ายที่จำเป็นและ
สมควรแก่การดำเนินการธุรกิจของสาขาในประเทศไทย ตามความเป็นจริง

การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล วรรคหนึ่ง วรรคสอง และ
วรรคสามไม่กระทบกระเทือนถึงวิธีการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามความตก
ลงว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนฯ ที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ แกะไขเพิ่มเติมโดย
คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป. 14/2529

ข้อ 3 กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามข้อ 1 จะยื่นรายการและเสียภาษี
เงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 66 วรรคสอง หรือมาตรา 76 ทวิ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากรได้ก็
ต่อเมื่ออธิบดีกรมสรรพากรได้พิจารณาเห็นว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นไม่สามารถจะ

คำนวณกำไรสุทธิได้ และอนุญาตหรือสั่งให้ยื่นรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามแบบที่อธิบดี กรมสรรพากรกำหนดเท่านั้น

ข้อ 4 กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามข้อ 1 รายได้ยื่นรายการและชำระ ภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 66 วรรคสอง หรือมาตรา 76 วรรคสองแห่งประมวลรัษฎากร ก่อน อธิบดีกรมสรรพากรอนุญาตหรือมีคำสั่งตามข้อ 3 โดยนำแบบยื่นรายการที่อธิบดีกรมสรรพากร กำหนดไว้สำหรับใช้ยื่นรายการในกรณีอื่น ๆ มาทำการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมข้อความแล้วใช้ยื่น รายการในกรณีดังกล่าว ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นมีได้ยื่นรายการเสียภาษีเงินได้ นิติบุคคลตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ข้อ 5 กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามข้อ 1 ได้ยื่นรายการและชำระภาษี เงินได้นิติบุคคลตามข้อ 4 แล้ว ให้เจ้าพนักงานประเมินทำการประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคลตาม เกณฑ์ในข้อ 1 และข้อ 2 หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีหลักฐานพิสูจน์รายจ่าย ได้ ก็ให้ถือว่ามีย่อยจ่ายตามเกณฑ์ดังนี้

(1) การประกอบกิจการรับทำงานให้ ให้หักรายจ่ายได้ร้อยละ 30 ของยอดเงินได้ ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี แต่ไม่เกิน 40,000 บาท ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับอัตรา ค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักเป็นการเหมาตามมาตรา 42 ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร

(2) การประกอบกิจการให้เช่าทรัพย์สิน ให้หักรายจ่ายได้ในอัตราร้อยละของ ยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี ดังนี้

(ก) ร้อยละ 30 กรณีให้เข้าบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง อย่างอื่นหรือ ยานพาหนะ

(ข) ร้อยละ 10 กรณีให้เช่าทรัพย์สินอย่างอื่นนอกจาก (ก)

ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับอัตราค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักเป็นการเหมาตามมาตรา 5(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502

(3) การประกอบกิจการวิชาชีพอิสระ ให้หักรายจ่ายได้ร้อยละ 30 ของยอดเงินได้ ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับอัตราค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หัก เป็นการเหมาตามมาตรา 6 (2) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502

(4) การประกอบกิจการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระใน ส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ ให้หักรายจ่ายได้ร้อยละ 70 ของยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นใน

รอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับอัตราค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักเป็นการเหมาตามมาตรา 7 แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502

(5) การประกอบกิจการรับขน ให้หักรายจ่ายได้ร้อยละ 80 ของยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับอัตราค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักเป็นการเหมาตามมาตรา 8 (15) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502

(6) การประกอบกิจการซื้อขาย ให้หักรายจ่ายได้ร้อยละ 80 ของยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับอัตราค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักเป็นการเหมาตามมาตรา 8 (25) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502"
(แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.21/2531)

ข้อ 6 ระเบียบ คำสั่ง หนังสือตอบข้อหารือ หรือทางปฏิบัติใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2529

วิโรจน์ เลาะห์พันธุ์

อธิบดีกรมสรรพากร